

Nașterea lui Ioan Botezătorul

(Luca 1,57-80)

2 ⁵⁷ Când a venit timpul pentru Elisabeta ca să nască, a născut un fiu. ⁵⁸ Vecinii și rudele ei au aflat că Domnul și-a arătat marea îndurare față de ea și se bucurau împreună cu ea. ⁵⁹ În ziua a opta au venit pentru circumcizia copilului și voiau să-i pună numele Zaharia, ca al tatălui.

⁶⁰ Însă, intervenind, mama lui a spus:

⁶¹ Dar ei i-au zis: "Nu este nimeni dintre rudele tale care să poarte numele acesta". ⁶² L-au întrebat deci prin semne pe tatăl lui cum ar vrea să fie numit. ⁶³ Cerând o tăbliță, a scris:

Și toți s-au mirat.

⁶⁴ În aceeași clipă, i s-a deschis gura și i s-a dezlegat limba, iar el vorbea laudându-l pe Dumnezeu. ⁶⁵ I-a cuprins frica pe toți vecinii și în tot ținutul muntos al Iudeii se povesteau toate aceste lucruri. ⁶⁶ Toți cei care le auzeau le păstrau în inima lor, spunând: "Ce va fi oare acest copil?" pentru că mâna Domnului era cu el.

Numele în tradiția ebraică

În tradiția ebraică se acorda o mare importanță numelor, deoarece acestea nu doar serveau la identificarea persoanelor, ci exista și un fel de legătură spirituală între nume și persoana care îl purta. În multe cazuri, numele desemna o misiune în viață. Băiatul evreu primea numele în cadrul ceremoniei circumciziei. Numele Ioan vine din ebraicul *Yohanan*, care înseamnă „Dumnezeu este milostiv”. De aceea oamenii din jur s-au întrebat ce va fi acest copil în viitor.

⁶⁷ Zaharia, tatăl său, a fost umplut de Duhul Sfânt și a profetizat zicând:

⁶⁸ "Binecuvântat este Domnul, Dumnezeul lui Israel,
pentru că l-a vizitat și l-a răscumpărat pe poporul Său

⁶⁹ și a înălțat cornul mântuirii pentru noi
în casa lui David, slujitorul Său,

⁷⁰ după cum a promis prin gura
sfinților Săi profeți, încă din vechime:

⁷¹ mântuirea de dușmanii noștri
și de mâna tuturor acelor care ne urăsc;

⁷² astfel a arătat îndurare față de părinții noștri,
și-a amintit de alianța Lui sfântă:

⁷³ jurământul pe care l-a făcut lui Abraham,
părintele nostru, să ne dea ca,

⁷⁴ eliberați fiind din mâna dușmanilor,
să-i slujim fără teamă,

⁷⁵ în sfințenie și dreptate înaintea Lui,
în toate zilele noastre.

⁷⁶ Iar tu, copile, vei fi numit
profet al Celui Preaînalt, căci vei merge
înaintea Domnului ca să pregătești căile Sale,

⁷⁷ să dai poporului Său știința mântuirii
spre iertarea păcatelor,

⁷⁸ datorită inimii îndurătoare
a Dumnezeului nostru;

pentru aceasta ne va vizita
Cel care Răsare din înălțime,

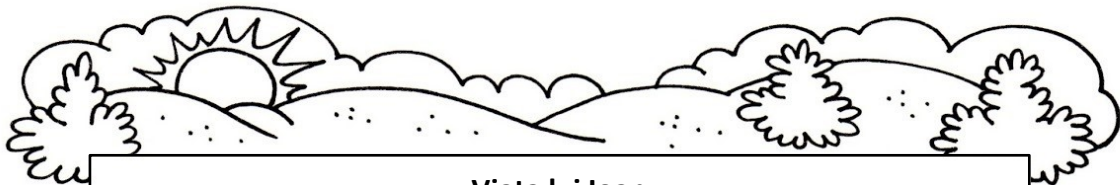
⁷⁹ ca să-i lumineze pe cei ce zac
în întuneric și în umbra morții,

și să îndrepte pașii noștri pe calea păcii".

⁸⁰ Copilul creștea și se întărea în duh; el a rămas în pustiu până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

© cateheza.ro - J0197a

Viața lui Ioan

Ioan a trăit în Deșertul Iudeii, pe malul Mării Moarte, unde trăiau câteva comunități foarte numeroase de credincioși, care așteptau venirea iminentă a lui Mesia. Membrii acestor grupuri, numiți *esenieni*, se dedicau rugăciunii și meditării Scripturii. De asemenea, educau copii.

Nașterea lui Ioan Botezătorul

(Citește **Luca 1,57-80** și completează ceea ce lipsește)

2 ⁵⁷ Când a venit timpul pentru Elisabeta ca să nască, a născut un fiu. ⁵⁸ Vecinii și rudele ei au aflat că Domnul și-a arătat marea îndurare față de ea și se bucurau împreună cu ea. ⁵⁹ În ziua a opta au venit pentru circumcizia copilului și voiau să-i pună numele Zaharia, ca al tatălui.

⁶⁰ Însă, intervenind, mama lui a spus:

⁶¹ Dar ei i-au zis: "Nu este nimeni dintre rudele tale care să poarte numele acesta". ⁶² L-au întrebat deci prin semne pe tatăl lui cum ar vrea să fie numit. ⁶³ Cerând o tăbliță, a scris:

Și toți s-au mirat.

⁶⁴ În aceeași clipă, i s-a deschis gura și i s-a dezlegat limba, iar el vorbea laudându-l pe Dumnezeu.

⁶⁵ I-a cuprins frica pe toți vecinii și în tot ținutul muntos al Iudeii se povesteau toate aceste lucruri.

⁶⁶ Toți cei care le azeau le păstrau în inima lor,

spunând: _____ pentru că mâna Domnului era cu el.

Numele în tradiția ebraică

În tradiția ebraică se acorda o mare importanță numelor, deoarece acestea nu doar serveau la identificarea persoanelor, ci exista și un fel de legătură spirituală între nume și persoana care îl purta. În multe cazuri, numele desemna o misiune în viață. Băiatul evreu primea numele în cadrul ceremoniei circumciziei. Numele Ioan vine din ebraicul *Yohanan*, care înseamnă „Dumnezeu este milostiv”. De aceea oamenii din jur s-au întrebat ce va fi acest copil în viitor.

⁶⁷ Zaharia, tatăl său, a fost umplut de Duhul Sfânt și a profetizat zicând:

⁶⁸ "Binecuvântat este Domnul, _____,

pentru că l-a vizitat și l-a răscumpărat pe poporul Său

⁶⁹ și a înălțat cornul mântuirii pentru noi

în casa lui David, slujitorul Său,

⁷⁰ după cum a promis prin gura

sfinților Săi profeți, încă din vechime:

⁷¹ mântuirea de dușmanii noștri

și de mâna tuturor acelor care ne urăsc;

⁷² astfel a arătat îndurare față de părinții noștri,

și-a amintit de _____:

⁷³ jurământul pe care l-a făcut lui Abraham,

părintele nostru, să ne dea ca,

⁷⁴ eliberați fiind din mâna dușmanilor,

să-i slujim fără teamă,

⁷⁵ în sfințenie și dreptate înaintea Lui,

în toate zilele noastre.

⁷⁶ Iar tu, copile, vei fi numit

_____, căci vei merge

înaintea Domnului ca să pregătești căile Sale,

⁷⁷ să dai poporului Său știința mântuirii

⁷⁸ datorită inimii îndurătoare

a Dumnezeului nostru;

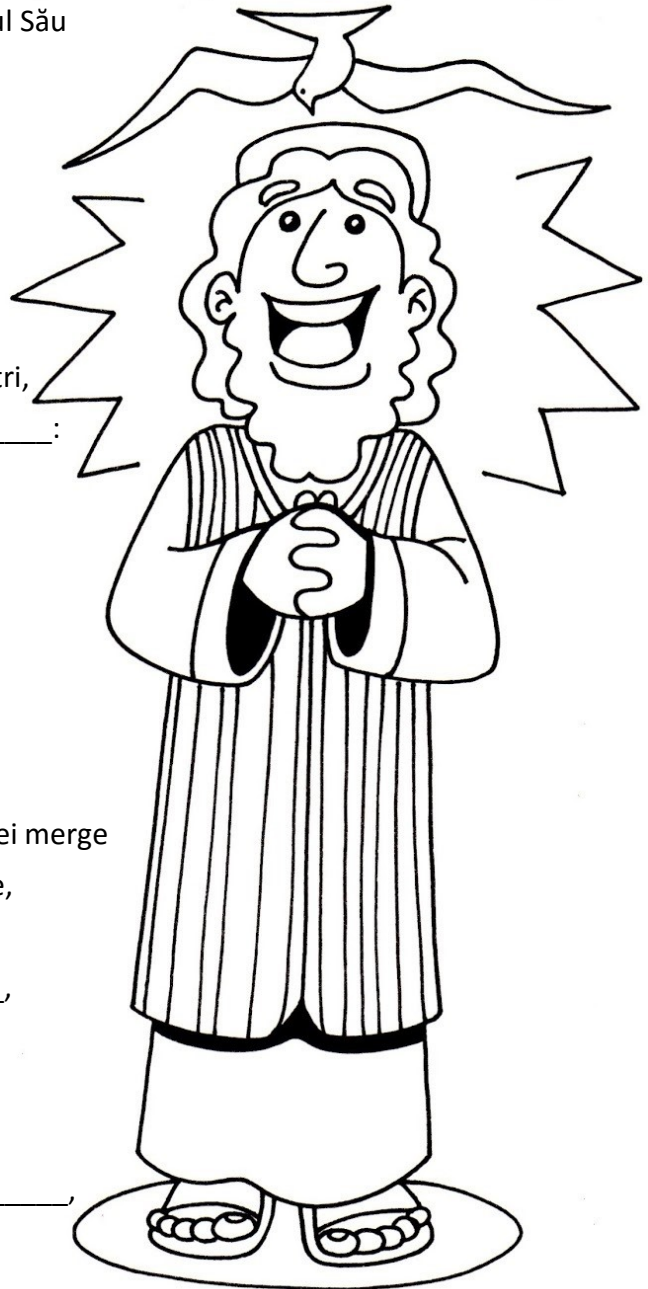
pentru aceasta ne va vizita

⁷⁹ ca să-i lumineze pe cei ce zac

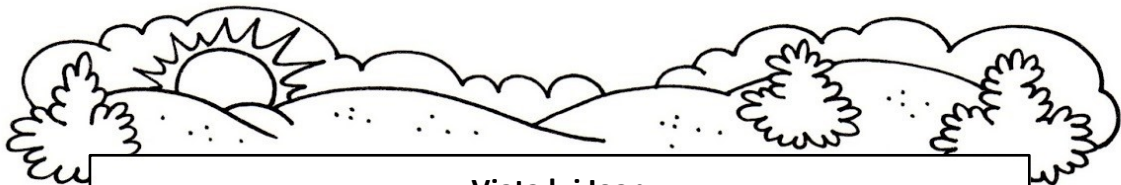
în întuneric și în umbra morții,

și să îndrepte pașii noștri pe calea păcii".

⁸⁰ Copilul creștea și se întărea în duh; el a rămas în pustiu până în ziua arătării lui înaintea lui Israel.

© cateheza.ro - J0197b

Viața lui Ioan

Ioan a trăit în Pustiul Iudeii, pe malul Mării Moarte, unde trăiau câteva comunități foarte numeroase de credincioși, care așteptau venirea iminentă a lui Mesia. Membrii acestor grupuri, numiți *esenieni*, se dedicau rugăciunii și meditării Scripturii. De asemenea, educau copii.